

[Sundhedsministeren]

for mennesker til at vælge. De ønsker såmænd ikke at prioritere det sunde så højt. Der er nogle andre ting, de vil prioritere højere.

Jeg vil godt sige, at denne redegørelse ikke indeholder en afsked med det frie valg, heller ikke med hensyn til at vælge en usund livsstil. Jeg mener blot, at vi har en forpligtelse fra det offentlige side, fru Tove Lindbo Larsen og fru Birgitte Husmark, til at være med til at give noget information til folk om, hvordan de kan ændre deres livsstil og opføre sig lidt mere fornuftigt.

Jeg tror, at det er utrolig vigtigt at formidle den viden, men viden er ikke nok, for det er da helt sikkert, at der er masser af os, der ikke er så rigtige og så gode, at vi kan leve op til at være rigtige på alle områder. Men vi skal være med til at give den viden. Det skal vi om kosten, det skal vi om tobak, det skal vi om alkohol – på nogle af de områder, hvor vi selvfølgelig selv har en mulighed for indflydelse.

Må jeg tage et andet område, som er udvalgt som et af indsatsområderne: ulykker i hjemmet, ulykker i forhold til børn, der jo hovedsagelig sker i hjemmet. Jamen det er da noget, jeg har en mulighed for at være med til at forebygge. Det kan godt være, jeg skal have lidt mere viden om det, og det offentlige kan være med til at formidle den viden, men lad være at komme og sige – det mener man vel heller ikke – at man ikke har nogen mulighed for selv at påvirke sådan noget som ulykker i hjemmet med småbørn, det har man jo. Det tror jeg heller ikke man mener at man ikke har. Derfor tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi også ser det som en forpligtelse, at vi kan være med til at give den viden.

Jamen hvorfor retter folk sig så ikke efter det? Hvad kan vi gøre for, at folk retter sig lidt mere efter det? Jeg tror i virkeligheden, at det vigtigste faktisk bliver, hvordan man formidler den viden til folk.

Der vil også i Tinget alt efter temperament, måske knap så meget efter partikulør, være lidt forskellig opfattelse af, hvordan man skal formidle den viden. Jeg tror, at de fleste danskere er indrettet sådan, at hvis den viden, vi har om sund og rigtig levevis, bliver formidlet som frelserpolitik, som pegefingre, så viger de tilbage. De fleste danskere har det nok på den måde, at vi godt vil opføre os lidt rigtigere, og vi vil også godt prøve, men jeg tror, de færreste af os vil

lægge ryg til at være lysende eksempler på det helt rigtige.

Derfor tror jeg, det er utrolig vigtigt, at den viden, der bliver givet til folk, ikke bare er saglig, men også tager udgangspunkt i det, der er realistisk i forhold til folk, at det, der er budskabet til folk, er: Jamen hvis nu du og jeg på et eller to områder kunne forbedre vores livsstil i retning af det sunde, så var vi faktisk nået et langt skridt i den rigtige retning.

Jeg tror, at det med at få viden omsat til handling har meget at gøre med, hvordan vi fortæller det til folk. Jeg tror, at det vil være svært at få danskeren med i dette projekt, hvis der er for meget frelserpolitik og for meget pegefingre.

Måske får vi i virkeligheden den bedste allerede et andet sted fra, noget, som egentlig ikke voldsomt er styret af det, vi siger herinde. Måske er den bedste allierede, at det faktisk er moderne at prøve at gøre lidt mere ud af sin sundhed, og det synes jeg da egentlig kan være en udmærket allieret at have.

Det, vi skal sørge for, er, at der på et sagligt grundlag bliver givet saglig viden til folk og også nogle enkle budskaber, der gør, at vi ikke bare alle sammen bliver mere forvirrede.

Måske er det den største fjende i forhold til forebyggelsen, at mange af de ting, vi kan gøre for at forebygge, i virkeligheden er utrolig enkle, også når budskaberne skal udformes. Jeg tror, det er vigtigt at holde fast i det enkle i budskaberne, men jeg har også en forsigtig frygt for, at det måske kan være den største hindring. Vi må sige, at det ikke i alle tilfælde, som fru Kirsten Lee også var inde på det, i sundhedsvæsenet er det enkle, der er højest prioriteret.

Men hvad så med handlingerne? Hvad er det så for handlinger? Fru Tove Lindbo Larsen og andre ordførere har været inde på det. Fru Tove Lindbo Larsen nævnte selv ulykker i hjemmet, og jeg vil gøre opmærksom på, at det er et af de punkter, der er fremhævet i den redegørelse, der er lagt frem. Det er et af de indsatsområder, der er taget initiativ til, idet Forbrugerstyrelsen gennemfører en kampagne om børns sikkerhed i hjemmet. Det tror jeg er en vigtig måde at lave en indsats på. Det kunne sikkert foregå på andre måder, bestemt. Gode ideer modtages gerne, men jeg synes bare, jeg skal nævne, at det konkrete punkt er med.